MIELIPIDE

Koskeeko tämä tinkimaitoasetus myös ternimaitoa? Sehän menee uunin kautta lautaselle eli lienee synnitön? **KYSYY PERINNEHERKUN YSTÄVÄ TEKSTIVIESTIPALSTALLA**

LUKIJALTA

Tekemätöntä työtä tarjolla tekijöille

Liikennemerkkien näkyvyydestä ja näkymäesteistä vastuun kantavat tahot saavat aina viimeistään kesän lopulla vehmaan kasvuston kiihdyttämiä moitteita. Aiheuttajana ovat risteysalueilla ja ajotien reunoilla kasvavat pusikot ja puut. Niitä on jopa istutettu vaaran aiheuttajaksi!

Paljon näkee myös sellaisia kohteita, joissa puiden oksat peittävät liikennemerkkejä. Pysäytin autoni äskettäin vieraalla paikkakunnalla ja katkaisin puusta kaksi oksaa liikennemerkkiä peittämästä. Oksien seasta paljastui nopeusrajoituksen tärkeä merkki.

Sakkojen maksaminen sapettaa aina, mutta monin verroin silloin, kun se aiheutuu puun oksien kokonaan peittämän merkin näkymättömyydestä. Mutta voiko tällaisessa tapauksessa sakkoja antaakaan. Kuka tietää? Sen minäkin tiedän, että sakotettu on.

Kauniinkin kesän jälkeen on taas tullut syksy. Iltojen ja öiden pimetessä tienvarsilla rehottavat pusikot ovat todellinen turvallisuusriski. Esimerkiksi hirvieläimet juoksevat puskasta nopeasti ajotielle ja moottoriajoneuvon kuljettajalla ei ole paljon mitään tehtävissä onnettomuuden ehkäisemiseksi.

Erityisesti nyt lokakuulla hirvenmetsästyksen alettua puut ja puskat ajoteiden reunamilla ovat todellisia surmanloukkuja, varsinkin pimeän aikaan. Tästä saamme lukea lehtien palstoilta hirvionnettomuuksista kertovista uutisista.

Nyt olisikin paikallaan oikein wanhan ajan työttömyystyöt tienvarsien kasvuston raivaamisessa. Näin työttömät eivät turhautuisi, kun päivät kuluvat hyödyllisessä työssä. Samalla henkinen ja fyysinen kunto sekä liikenneturvallisuus paranee. Eikä unohtaa kannata sitäkään, että tästä on monipuolinen hyöty kansantaloudellemmekin.

Metsien tuottavuus paranee pusikoiden poistamisen jälkeen ja sairaanhoitokulut alenevat, onnettomuuksien vähenemisen myötä.

Tässä olisi hyödyllistä hommaa ministeri Risikon kesällä työkuntoisille ja nuorille ehdottelemalle vastikkeelliselle avustusrahan saannille.

Metsissä liikuttaessa jokainen huomaa, kuinka paljon ”kirveellä olisi töitä”. Nykyaikaisemmin sanottuna raivaus- ja moottorisahalla tai motolla. Ylitiheäksi päästettyjä metsiä kasvaa aivan liian paljon. Monelle olisi todella hyödyllistä tekemistä.

Suomessakaan ei enää parhaassa työkunnossa ja iässä olevien henkilöiden, kantasuomalaisten ja maahanmuuttajien, tarvitsisi ottaa vastaan yhteiskunnalta rahaa aivan vakituisella joutenololla.

Metsissä on todella arvokasta hyötyliikuntaa tarjolla kaikille.

Pentti Hautala
Töysä

Rehunpaiskoja

Rehunpaiskojille neuvoksi ei ole muuta kuin lyhyempi silputtu rehu.
Ei nimimerkkiä

Laita kytkimet kaulaan ja niihin joku paino, esimerkiksi putken mutka tai muhvi killumaan.
Loppuu rehun heittely

Laita rehua syytävälle lehmälle imemisenestorengas turpaan ja siihen vielä narulla mutteri roikkumaan. **Meillä tehosi**

Uskoa yrittämiseen

Kylävainiolle ja Tuovisille täytyy nostaa hattua uskomisesta suomalaiseen tekemiseen ja vielä Pohjois-Suomessa.
Raakapuun ajuri

Muutos edessä

Snellmanin tuotteita aletaan suosia meidän uusioperheessä. Varsinkin Atrian touhu ihmetyttää.
Seitsemän henkilöä

Neuvo vaaleihin

Vinkiksi eduskuntavaalityötä suunnitteleville. Hankalien ja perusteettomien säädösten vastustajat voivat olla vahvoilla. **Ei nimimerkkiä**

Ruoka tulee maalta

Tiedättekö, että kaikki mitä syötte ovat maataloustuotteita.
Ei nimimerkkiä

Kommentti

Päätoimittajalle (MT 30.9.) mielipiteestä: EU:n päätöksellä turve ei ole uusiutuvaa energiaa, ilmastolle ja vesistöille pahin päästöjen takia.
Direktiivi

Ei voi olla totta

Maa, jossa syödään rotat, liskot, kissat ja koirat ei hyväksy suomalaisia lihalaitoksia. Kaikenlaista teatteria.
Maailman matkaaja

Kuka tietää?

Jos tietää, että jossain lehmät ovat koko kesän sisällä, voisiko nimettömänä ilmoittaa eteenpäin?
Muitakin ongelmia?

Miksi?

Minkä ihmeen takia Saarioinen myy noin maksukykyisen teurastamon? **Ei nimimerkkiä**

Tinkimaito

Koskeeko tämä tinkimaitoasetus myös ternimaitoa? Sehän menee uunin kautta lautaselle eli lienee synnitön?
Perinneherkun ystävä

Pitkospuut

Keksijä S. Norberg, mitenkä se kulkee retkeilijän koira noilla sinun ritilöilläsi (MT 30.9.)? Vai pitääkö selässä kantaa?
Retkeilijä

Omistusasumisen alasajoa

Jämsän valtuusto, kuten moni muukin, päätti säilyttää kiinteistöveroprosentit ennallaan ja se oli hyvä asia. Hallitus on kuitenkin löytänyt ovelan keinon, jolla veroja korotetaan vaikkei valtuusto halunnutkaan. Vanhan omakotitalon kiinteistövero nousee ensi vuonna noin kymmenen prosenttia.

Huimat nousuprosentit johtuvat siitä, että hallitus leikkaa vanhojen rakennusten ikävähennystä. Nykyisin iästä tehtävä vähennys voi olla enimmillään 80 prosenttia verotusarvosta, mutta ensi vuoden yläraja on 70 prosenttia.

Rakennusmaan verotusarvoihin sekä rakennusten jälleenhankinta-arvoihin on tarkoitus tehdä tasokorotukset, joiden myötä kuntien verotulot kasvaisivat noin 90 miljoonalla eurolla.

Suomen Omakotiliitto kerää parhaillaan nimiä järjettömän energiatodistuksen muuttamiseksi, ja nyt on tulossa toinen vakava haaste.

Järjestöpäällikkö Juha Saarimäki on huolestunut suunnitelmista.

”Veronkorotus iskee erityisesti eläkeläisiin joiden leikatussa eläkkeessä ei riitä jakovaraa. Jokainen veronkorotus kaventaa heidän mahdollisuuttaan asua kotona”, Saarimäki arvioi.

Liitto on pahoillaan, että valtio hoitaa noston ilman kuntalaisten vaikutusmahdollisuutta.

JOEL ROSENBERG

Vanhan omakotitalon kiinteistövero nousee ensi vuonna noin kymmenen prosenttia, Esko Järvenpää kirjoittaa.

Vanhoja taloja ollaan samanaikaisesti nostamassa energiatehokkaammaksi ja se vaatii resursseja, joita nyt verotuksen lisäyksellä heikennetään. Hallituksen toimet hiilijalanjäljen kaventamiseksi eivät ole linjassa.

Tämä onneton päätös kuuluu myös sarjaan jolla hyvinvointiyhteiskunta murennetaan.

Uudella tulevalla hallituksella tulee olemaan iso remontti edessään, toisaalta sillä saattaa olla vahva kannatus.

Esko Järvenpää
Suomen Omakotiliiton varavaltuutettu
Jämsä

Asiantuntemus sivuutettiin kotihoidontuen leikkauksessa

Nyt ollaan kiireellä ottamassa käyttöön kotihoidon uudistus, joka käytännössä tarkoittaisi sitä, että alle kolmen vuoden ikäiset lapset vietäisiin päivähoitoon, jotta äidit saataisiin työelämään. Puhutaan, miten isät osallistuisivat paremmin lastenhoitoon ja vedotaan naisten tasa-arvoon.

Eikö nyt jos koskaan olisi tutkimuksen paikka kartoittaa, miten moni isä olisi jäämässä hoitamaan lasta? Monessako perheessä olisi mahdollista, että isä jäisi hoitovapaalle? Entä yksinhuoltajaäidit? Vielä enemmän ihmettelen sitä, että näin suuressa lasta käsittävässä muutoksessa ei ole perehdytty varhaiskasvatuksen lainalaisuuksiin ja kuunneltu kasvatustieteen asiantuntijoita. Rahalla ja politiikalla ei voida tässä maailmassa tehdä aivan kaikkea. On vain niin yksinkertaista, että lapsen kasvua ei voi jouduttaa, vaikka olisi millainen kiire. Lapsi tarvitsee kasvaakseen aikuiseksi kehityskautensa ja yksi tärkeimmistä on varhaislapsuus.

On todettu, että ihminen selviää elämässään hyvin, jos hänellä on ollut lapsuudessaan yksi hänelle merkittävä ja turvallinen ihmissuhde. On tämä ihminen sitten ollut äiti, isä, isovanhempi tai joku muu. Hyvän vuorovaikutussuhteen ansiosta aikuiseen ja turvallisessa ympäristössä kasvaen lapsi oppii empatian, sympatian ja antipatian taidot. Lapselle avautuu käsitys ympäristöstään, kulttuuristaan ja hänelle läheisistä ihmisistä.

Kasvatustieteiden asiantuntijat Sirkku Aho ja Kaarina Laine ovat todenneet teoksessaan Minä ja muut. Kasvaminen sosiaaliseen vuorovaikutukseen että ”yksi keskeisimmistä varhaislapsuuden minäkokemusten elementeistä onkin se, kokeeko lapsi itsensä hyväksytyksi ja rakastetuksi. Ihmisestä tulee sellainen kuinka häntä kohdellaan ja hän arvostaa itseään sen mukaan, miten hän kokee itseään arvostettavan”. (Aho & Laine 1997, 25)

Me voimme kukin kohdallamme miettiä, mikä olisi lapsen etu. Lapsuus, kaiken kaikkiaankin on lyhyt aika. Mutta sillä ajalla on kauaskantoiset vaikutukset.

Marjaana Mattila
Huittinen

Miksei suomalainen johtaja kelpaa?

Suomalaisia pidetään maailmalla yleisesti ahkerina, sisukkaina, hyvin koulutettuina ja monen alan osaajina. Aiemmin meillä uhottiin myös, miten yksi suomalainen vastasi kymmentä venäläistä. Suomalaisia vaivaa kuitenkin alemmuuskompleksi. Jo pelkästään ruotsinkielisiä pidetään jotenkin hienompina. Aiemmin pyrittiin matkimaan Ruotsia. Nyt toisaalta nöyristellään EU:n edessä ja toisaalta pyritään amerikkalaistamaan Suomea.

Suomalaisten asiantuntijoiden taitoon ja puheisiin ei uskota vaan pyritään siirtämään yritykset ulkomaisten omistukseen taikka hankkimaan ylin johto ulkomailta.

Siksipä esimerkiksi yritysten ulkomaalaiset avainhenkilöt maksavat tuloistaan kiinteää 35 prosentin veroa normaalin tulojen määrästä riippuvan verotuksen sijaan. Korkeapalkkaisten avainhenkilöiden veroetua perustellaan sillä, että näin helpotetaan ulkomaalaisten erityisosaajien saamista Suomeen.

Nokian viimeaikaiset tapahtumat ovat osoittaneet, etteivät ulkomaiset ”huippuosaajat” ole kohentaneet Suomen taloutta. Suomi tarvitsee vahvaa itsetunnon nostatusta.

Eri yhteyksissä painotetaan, että ”maassa maan tavalla”. Siksi olisi luonnollista, että myös kaikkia huippujohtajia kansallisuudestaan ja sukupuolestaan riippumatta verotettaisiin samoin ehdoin.

Yrjö Saraste
Helsinki

Miksi Suomi velkaantuu?

Suomen pankin julkaisu Suomen Pankin keskustelualoitteita 26/95 kertoo vastauksen otsikon kysymykseen. Meitä kiinnostava kohta löytyy sivulta 170, ”Suomen Pankin luotot julkiselle sektorille”.

Huomaamme Suomen Pankin taulukosta, että Suomen liityttyä Euroopan yhteisöön Suomen Pankin luotot julkiselle sektorille (valtio) loppuivat, ja Suomi siirtyi ostovaluutta euroon, jolloin valtion velkaantuminen yksityisille pankeille alkoi.

Oma keskuspankki mahdollisti valtion rahoituksen lähes nollakorolla, ja korkotuotto jäi kotimaahan uudelleen sijoitettavaksi.

Paavo Lipposen (sd.) hallitus toi talouspoliittisen ministerivaliokunnan kokoukseen päätöksen omasta rahasta luopumisesta teknisenä paperina, vaikka asia olisi kuulunut eduskunnan päätettäväksi.

Omasta rahasta luopumispäätöstä olivat Lipposen lisäksi tekemässä Iiro Viinanen, Raimo Sailas, Sauli Niinistö, Pekka Haavisto, Claes Anderson ja Ole Norrback.

Sen jälkeen Suomen tasavallasta on leivottu Oy Suomi Ab, jota johdetaan kuin yritystä.

Periaatteessa siis voidaan sanoa, että valtio toimii yksityissektorin veronkerääjänä siirtäen kansalaisten varallisuutta pankeille.

Tässä yhteydessä suositan Yle Areenalla nähtävissä olevaa Kansallisteatterin näytelmää Neljäs tie. Näytelmä on erinomainen kuvaus suomalaisen ja eurooppalaisen demokratian tilasta sekä siitä, mihin tämä omasta rahasta luopuminen on johtanut.

Paavo Lipponen oli mukana tekemässä päätöstä omasta rahasta luopumisesta, Riikka Söyring kirjoittaa.

Riikka Söyring
Heinävesi

Pikavippien osuus vain prosentti maksuhäiriöistä

Suomalaisten kotitalouksien velkataakka nousi viime vuoden lopussa uuteen ennätykseen, 114,9 miljardiin euroon. Tästä asuntovelan osuus oli 88,8 miljardia ja pienlainojen eli pikavippien osuus 394,6 miljoonaa euroa.

Tehdäänpä pieni laskutoimitus. Jaetaan pikavippien kokonaissumma kotitalouksien kokonaisvelalla. Pienlainat edustavat suomalaisten velkataakasta 0,3 prosenttia. Tästä minimaalisesta prosenttiosuudesta huolimatta medianäkyvyys on ollut näkyvää ja lähes tyystin kielteistä.

Uutisointi on keskittynyt epämääräisten toimijoiden toilailuihin tai ongelmakäyttäjien tarinoihin. Näistä otsikoista huolimatta vain noin yksi prosentti suomalaisten maksuhäiriömerkinnöistä viime vuonna aiheutui pikavipeistä.

Talous voi toki kaatua pikavippikierteeseen, mutta tällöin vippi on pääsääntöisesti ylivelkaantumisen räikeä päätepiste, ei sen syy. Helsingin johtava talous- ja velkaneuvoja Erkki Leisten totesikin kesällä Helsingin Sanomille pikavippien olevan monesti viimeinen yritys ennen korttitalon romahdusta. Velka on hankittu pääosin muualta tai rahankäyttö on ollut jo alkujaan holtitonta.

Kesällä voimaan astunut pikavippien toimintaa rajoittava laki on pitkälti Sampsa Katajan (kok.) käsialaa. Hänen uuttera työnsä järkeisti alaa.

Nykyisten toimijoiden vastuusta ja työmoraalista kertoo jo se, että yli 50 prosenttia lainahakemuksista hylätään. Velkaantunut asiakas ei ole pienlainayrityksille missään tapauksessa kannattavaa liiketoimintaa. Mahdollisia ongelmakäyttäjiä seuloo tietokoneen lisäksi aina oikea ihminen.

Sami Rantalainen
Lainasto Oy

VIERASKOLUMNI

Ravinteiden väärinkäytöstä

Kun perehtyy rehevöitymisongelmiin maailmalla, ei voi kuin todeta, miten karkea rikos nykyaikainen ruoantuotanto ja -käyttö sekä siitä koituvien jätteiden käsittely on luontoa kohtaan. Tämä koskee siis maata, merta ja ilmaa.

Olen tästä aiemminkin kirjoittanut, mutta kertauksena: rehevöitymisen aiheuttavat yhdyskuntien jätepäästöt, maa- ja metsätalous, erikoisesti teollinen lihantuotanto sekä ryöstökalastus. Nämä tekijät ovat tuhoamassa esimerkiksi maailman suurinta koralliriuttaa, Isoa Valliriuttaa, Australian koilliskulmassa.

Tämä Unescon maailmanperintökohde on kehkeytynyt miljoonien vuosien aikana nykyiseen laajuuteensa ja kukoistukseensa, mutta nyt se on nopeasti näivettymässä vesien rehevöidyttyä muutamassa vuosikymmenessä siten, että riutalle ei enää riitä valoa eikä happea. Se menettää nopeasti väriloistoaan ja eliölajistoaan. Alueen ainutlaatuinen ekosysteemi on menettämässä monimuotoisuuttaan ja korvautumassa uudella samean veden systeemillä.

Tapahtumien kulussa ei ole muita voittajia kuin nämä samean veden oliot ja nekin vain väliaikaisesti. Voimaperäisen maatalouden ja koko ketjun pituisen ruoan väärinkäytön hinta on tuon turistirysän ja satojen eliölajien menettäminen. Kenen se kuuluu maksaa? Olen yhä useammin törmännyt sellaiseen väitteeseen, että se ja se pelastustoimi olisi ihan hyvä toteuttaa, mutta kun se ei ole taloudellisesti kannattavaa!

On olemassa vastaesimerkkikin. Mustan meren pohjoisosa on verrattain matala. Tonava laskee tuolle vesialueelle ja se oli pahoin saastunut sosialismin loppuaikoina. Syinä ovat tietenkin lihantuotanto, kaupungit, ryöstökalastus ja voimaperäinen maatalous. Mutta sosialismin romahdettua Tonavan alajuoksun alueiden talouskin romahti ja jätteiden virta Tonavaan väheni radikaalisti. Näin myös vesistökuormitus romahti ja meri alkoi toipua yllättävän nopeasti.

Käytännössä siis reaalisosialismin oloissa eläneet ihmiset maksoivat köyhtymisellään meren toipumisen. Ei se tietenkään ennalleen toipunut, niin pahoin se ehti kärsiä. Lisäksi vieraslajit kuten maneetit ovat vallanneet tilaa alkuperäisiltä lajeilta, joten koskaan meri ei toivu ennalleen. Maneettia pahempi vieraslaji on kuitenkin EU:lainen lihantuottaja ja suurmaanviljelijä, joka välttääkseen EU:n tiukentuneita määräyksiä jatkaa ryöstöviljelyä rajan takana ja on jälleen aloittanut Mustan meren happikatoalueiden kasvattamisen hoitamalla lantakysymyksen kuin koira paskansa.

Tätäkö me haluamme? Luonto menettää koko ajan joka puolella maailmaa, eikä tätä menoa mene kauaa, kun olemme samassa tilanteessa kuin reaalisosialismin uhrit.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja.
ilkka.herlin@cargotec.com

Tapaamme myös täällä facebook. TYKKÄÄ www.maaseuduntulevaisuus.fi

Jättikasviksetällistyttävät

140 kiloa ei ole paino eikä mikään, kun kyse on kurpitsasta.

Maaseudun Tulevaisuus kertoi viime viikolla, että kurpitsa voi nykyisin painaa jopa mopoauton verran. Viime vuonna jättikasvisten SM-kisojen kuninkaaksi ylsi 716 kiloa painava kurpitsa.

Mitä ihmettä kaikella kurpitsalla tekee? Mahtaako se maistua yhtä hyvältä kuin normaalikokoinen kasvis?

MT:n lukijat hämmästelivät jättikasviksia Facebookissa:

”Riittäisi puolelle kylälle!”

”Vaikka minulla on vain peräkärryllinen pieniä kurpitsoja, ne riittää hyvin itselle, tutuille ja muillekin. En todellakaan tiedä mitä voisi tehdä 500 kilon kurpitsalla. 6–40+ kiloa on ihan tarpeeksi. Onneksi peräkärrysä ei enää ole niin täyttä.”

Tänä vuonna kurpitsasarjan voittoon riitti SM-kisoissa 520 kiloa. Sen sijaan uuteen ennätykseen päästiin esimerkiksi 26,5 kilon lantulla ja 20,8 kilon kaalilla.

Nokia kuin Hankkija

Talonpoika Uuraisilta vertaa blogissaan Nokiaa Hankkijaan. Molemmat yritykset ovat järjestelleet hiljattain toimintojaan.

”Nokia rynnistää tulevaisuuteen kevennetyllä tuoterepertuaarilla. Hankkija puolestaan jatkaa liiketoimintaansa suomalaisten viljelijöiden kanssa entistä keveämmällä myymäläorganisaatiolla, mutta toivottavasti kilpailukykyisimmillä hinnoilla.

Suomen maatalouden tuotantopanokset ovat olleet moniin naapurimaihin verrattuna kalliimmat. Hyvässä lykyssä uusi Hankkija voi tuoda eurooppalaisemman hintatason niin ostoihin kuin myyntiinkin.

Nokian merkitys Suomelle pienenee. Työpaikat hupenevat ja osingot ja verot kutistuvat. Kotimaisen elintarviketuotannon tulevaisuudelle uuden Hankkijan menestyminen voi olla hyvin merkittävä asia”, Talonpoika kirjoittaa.

SUVI NIEMI

MARITA WAENERBERG

Jättikurpitsa voi kasvaa yli 700-kiloiseksi.

Lukijalta-osasto

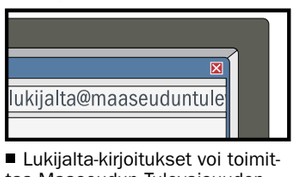

■ Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.

■ Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki.
■ Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717.
Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”.
■ Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*